

CHUYỆN TRẦU CAU

Phạm Đình Đào

1972

Tôi viết lên đây chuyện rất ngậm ngùi: Rằng anh em đó giống hệt,
Bên suối nước xanh kiệt sức vì buồn: Người em gục chết hóa thành

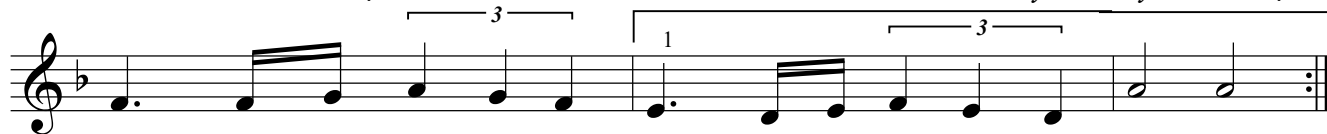
thương mến nhau. Cùng yêu cô gái sông bên làng, người anh lấy được
ra đá vôi. Người anh thương nhớ đưa em mình, tìm đến đá vôi...

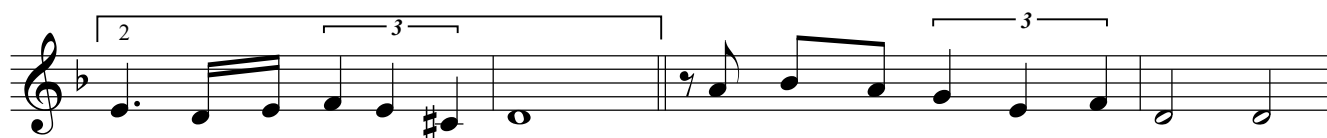
nàng, còn em bỏ đi lang thang. ...xanh, và chàng chết thành cây cau. Mọi mòn vì
Trầu mọc leo

chia ly, Người anh mãi không trở về. Vợ thương nhớ đi tìm
lên cau, Tựa lên đá vôi xanh màu. Tình yêu ấy sao mặn

chồng, và bên suối xanh thất vọng, nàng gục chết hóa thành dây leo.
nồng! Tình thương ấy sao vô...

...bờ! Tình giữa Đá Vôi-Trầu-Cau. Ai thoáng nghe qua không thấy chạnh lòng.

Nhìn lại thế giới mang đạn bom giết nhau. Ngày nao nhân thế hết hận

thù, cùng nhau sống thanh bình, và loài người hết khổ đau?

Chuyện xưa trầu cau làm gương cho thế nhân thương nhau.